

2.pôstna nedeľa
28.2.2021
Matúš 15, 28

Potom odišiel Ježiš a utiahol sa do krajov Týru a Sidonu. ²²A hľa, kanaánska žena prišla z oných končín a kričala: Zmiluj sa nado mnou, Pane, Syn Dávidov! Dcéra sa mi strašne trápi, posadnutá démonom. ²³On jej však neodpovedal ani slovo. I pristúpili učenici a prosili Ho: Odbav ju, lebo kričí za nami. ²⁴Odvetil: Ja som poslaný len k strateným ovciam domu izraelského. ²⁵Ale ona prišla, padla Mu k nohám a prosila: Pane, pomôž mi! ²⁶On však odvetil: Nie je dobré vziať deťom chlieb a hodiť šteňatám. ²⁷Odpovedala Mu: Áno, Pane, ale veď aj šteňatá jedávajú z omrviniiek, ktoré padajú zo stola ich pánov. ²⁸Na to jej povedal Ježiš: Ó, žena, veľká je tvoja viera. Nech sa ti stane, ako chceš! A ozdravela jej dcéra v tú hodinu.

Suspírium:

Milé sestry, drahí bratia v Pánovi!

Dnešná nedeľa nás pozýva k posväteniu. K posväteniu a oddeleniu nášho života pre veci Božie. Čo je potrebné aby sme mohli posvätiť svoj život? Ako sa prejavuje posvätenie v našom živote? Nuž tak, že vo všetkom čo robíme, čo hovoríme spoliehame sa na Pána Boha, na Jeho pomoc. Počítame s ním vo svojom živote. Spoliehame sa na Jeho zaslúbenia. A na to všetko je potrebná viera. Milí bratia a sestry, zamýšľali ste sa niekedy aká veľká je vaša viera?

Aká veľká je moja viera? Ak ste si ešte takúto otázku nepoložili, celkom prirodzene nám napadne, keď počujeme rozhovor Pána Ježiša so ženou Kanaánkou. Ak počujeme Jeho vetu, ktorú jej adresuje v závere celého príbehu, ktorý sme si práve vypočuli. A možno sa aj pýtame, ak počujeme tieto slová Pána Ježiša: Čo je to vlastne veľká viera? Existuje vôbec nejaká definícia viery? Existuje vôbec niečo také ako veľká viera? Pán Ježiš o viere hovorí takto: *Keby ste mali vieru ako horčičné zrno, tak by ste presúvali vrchy do mora.* Kto má takú veľkú vieru? Kto to o sebe môže povedať? Asi nikto z nás! A predsa, Pán Ježiš niečo také hovorí o pohanskej žene. Pozrime sa dnes na to, prečo práve jej vieru Pán Ježiš označuje za veľkú! Skúmajme, v čom smie byť pre nás príkladom viera tejto ženy!

Veľká viera má veľké očakávania od Pána Boha. S takýmto očakávaním, či túžbou prichádza aj žena Kanaánka za Pánom Ježišom. Jej túžba je veľmi jednoduchá. Túži po uzdravení svojej dcéry. Myslím, že rozumieme tejto túžbe. Poznáme svoje pocity, ak sú choré naše deti, alebo niekto z našich blízkych, alebo ak sme chorí my sami. Toto očakávanie je celkom prirodzené. Veď často si nič viac neželáme len zdravie. To by bolo dobre sa zamyslieť nakoľko pri tejto našej túžbe, či očakávaní počítame s Pánom Bohom?

Uzdravenie dcéry kanaánskej ženy bolo ľudsky nedosiahnuteľné. Preto to môžeme hodnotiť ako sen. Možno bláznivý sen, ktorý táto žena má. Iba viera nám však dovoľuje takto snívať. Uvažovať o veciach, ktoré nie sú, ale veľmi by sme chceli, aby boli. A to nemusí byť len telesné zdravie. To môže byť čokoľvek, po čom túžime, o čom snívame, čo v živote hľadáme.

Milé sestry, milí bratia, aké sny máte vo svojich srdciach? Po čom túžite? Čo vás trápi natoľko, že chcete, aby to bolo inak? Myslím, že veriacemu človeku je dovolené snívať, túžiť, rozmyšľať o budúcnosti, a to aj o veciach, ktoré sú ľudsky nedosiahnuteľné, či nesplniteľné. I to je viera – pokiaľ v týchto snoch, plánoch, túžbach, víziách má miesto Pán Boh. Ak s Ním počítame. Ak sú to sny o Jeho diele, o cirkvi, alebo o tom ako by mohol vyzerat' môj duchovný život, život mojej rodiny, alebo aj život môjho zboru, či mojej cirkvi. Ak nerozmyšľam len o tom, čo treba kúpiť, zabezpečiť, opraviť, ale aj o tom, kam sa chcem v živote posunúť, čo chcem, aby bolo inak, lepšie, krajšie, či hodnotnejšie. S takýmto snom, s takouto túžbou prišla i žena Kanaánka za Pánom

Ježišom. K Pánovi Ježišovi dnes rovnako tak smieme prísť aj my. Pri Ňom sme totiž na správnom mieste. Pretože o čokoľvek budeme prosiť v Jeho mene bude nám dané. Lebo veľká viera má aj veľké očakávania od Pána Boha.

Veľká viera má aj veľkú odvahu. Veľká viera má odvahu osloviť Pána Ježiša. Veľká viera má odvahu sa modliť a konkrétne pomenovať svoje túžby. Jedna vec je totiž túžiť po niečom a druhá vec je o tom aj hovoriť. Nebát sa o tom hovoriť. Nebát sa o tom niekomu povedať, čo ma ťaží, čo chcem, aby bolo inak. Môže nám v tom brániť všeličo. Žena Kanaánka mohla mať hneď niekoľko dôvodov prečo by neoslovila Pána Ježiša. V prvom rade to bola žena. V danej kultúre nemala nárok rozprávať sa s verejne činným mužom. Nemala nárok osloviť Ho prvá. A navyše : bola to pohanka. Nemala nárok rozprávať sa so Židom. To mohli byť jej vážne zábrany. To mohli byť jej dôvody, aby mlčala. Ona však predsa nemlčí, ale celkom konkrétne pomenúva svoj problém, celkom zrozumiteľne a jasne vyslovuje svoju prosbu. Robí to bez obalu, prsto, jednoducho, tak ako to cíti, tak ako to prežíva. Dokonca kričí, aby nebolo žiadnych pochýb aká veľká je jej túžba.

Bratia a sestry, ak po niečom túžime, ak o niečom snívame, mali by sme to vedieť aj konkrétne pomenovať. Je to dôležité pre naše vzťahy. Vedieť spolu hovoriť jasne, otvorene, konkrétne. Vtedy môžu byť naše vzťahy čisté, korektné. Môžeme navzájom naplňať svoje túžby. Môžeme sa učiť rešpektovať jeden druhého. Je nesprávne skrývať to, čo si myslím, ako si to ja predstavujem. Je nesprávne hovoriť v hádankách, alebo si myslieť: Ved' ten druhý by mal vedieť, čo ja chcem, čo potrebujem, o čom snívam. Ak sme nevyсловili nahlas naše túžby, potom ony môžu ostať veľmi ľahko nenaplnené. Koľko medziľudských i manželských vzťahov troskotá práve na tom? A to platí aj pre náš vzťah s Pánom Bohom. Byť konkrétny v modlitbách, jasný v reči, aby mohli prísť aj jasné odpovede.

Drahí priatelia, skúsme porozmýšľať aké sú naše modlitby? Ako voláme k Pánu Bohu? Je v našich prosbách niečo konkrétne? Dokážeme pomenovať a vysloviť to, po čom túžime? Aj modlitba môže byť len súhrnom pekných, ale predsa prázdnych a neurčitých slov. Nemusí byť hneď zlá, ale môže byť nekonkrétna, prázdna, bezobsažná. Na nekonkrétnu prosbu však dostaneme pravdepodobne aj nekonkrétnu odpoveď. Veľká viera je teda taká, ktorá má odvahu osloviť Pána Boha s konkrétnou prosbou.

Veľká viera má aj veľkú trpezlivosť. Trpezlivosť znamená vedieť čakať. Na konkrétnu prosbu, či požiadavku totiž nemusí prísť okamžitá odpoveď. Je to veľmi ťažké. Podobnú skúsenosť mala aj žena Kanaánka s Pánom Ježišom. Kričí, hovorí celkom konkrétne, ale On mlčí. On kráča ďalej bez povšimnutia. Koho z nás by to nenahnevalo? Koho z nás to nemrzí, keď Pán Boh neodpovedá? Koho z nás netrápi, ak Pán Boh mlčí a nič sa nedeje?

Tak mlčí Boží Syn, keď ho žena osloví. Učeníci usmerňujú svojho Majstra, aby túto ženu vybavil. Áno, Pán Boh si dopraje niekedy čas, aby nám odpovedal. Nikdy však nie z rozmaru. Pán Boh nerobí veci z rozmaru, ani preto, aby nás nahneval, ale aby cvičil našu trpezlivosť, naše odhodlanie, či našu vytrvalosť. Lebo viera potrebuje aj cvičenie. Veľká viera potrebuje aj veľké skúšky. V skúškach môže viera rásť, stávať sa mohutnejšou, pevnejšou, istejšou. Aj preto Pán Boh niekedy mlčí, nechá nás čakať, neodpovedá, aby sme sa stávali trpezlivejšími a vytrvalejšími. Aby sme všetko nepovažovali za samozrejmosť, ale dokázali si to aj viac vážiť. Sú to ťažké chvíle duchovného života, keď musíme čakať, ale sú nesmierne dôležité a vzácne. Veľká viera je teda taká, ktorá má i veľkú trpezlivosť.

Veľká viera sa spolieha na veľkú Božiu milosť. Žena Kanaánka to vyjadruje veľmi prsto, keď hovorí o omrvinkách pre šteňatá. Nerobí si žiadne nároky. Nehovorí: Pane, pozri sa : ja si to zaslúžim, ved' moja viera je taká veľká!! Práve naopak, akoby chcela povedať: Nič si nezaslúžim. Nemám nárok na Tvoj záujem ani nárok na Tvoju priazeň! Som na Tebe závislá! Tak to čítame aj

u proroka Daniela, ktorý vyznáva: *Lebo nezakladáme svoje prosby na svojich zásluhách pred Tebou, ale na Tvojom hojnom milosrdenstve.* To je dôvod, prečo by nás mal Pán Boh vypočuť, prečo by sa mal nad nami zmilovať. Je to Jeho milosť! Je to Jeho milosrdenstvo! Od toho sme úplne závislí. Na to sme úplne odkázaní. Nemáme totiž nič, prečo by nás Pán Boh mal vypočuť, prečo by si nás mal všimnúť. Ani naše skutky, ani naša viera nie je predpokladom nášho vypočutia, jedine Božia láska, milosť a milosrdenstvo. To je to, čo ako hriešnici potrebujeme.

Milí bratia, milé sestry, skúsme porozmýšľať na čom my zakladáme naše modlitby? Na čo sa spoliehame, keď predstupujeme pred Pána Boha? Práve obdobie pôstu, ktoré v cirkvi prežívame, nám pripomína našu úplnú závislosť na Pánu Bohu a na tom, čo On pre nás urobil. Pán Ježiš Kristus na kríži je znakom Božej milosti. Je znakom Božieho rozhodnutia zachrániť nás bez našej spolupráce, bez našich dobrých úmyslov. Len preto môžeme prísť k Pánu Bohu. Bez kríža, bez Kristovej smrti, bez Jeho obete sme stratení.

Zakladáme si na tom, čo Pán Ježiš pre nás vykonal. Preto si musíme uvedomiť, že budeme vypočutí iba preto, lebo Pán Ježiš zomrel za nás a za nás sa aj prihovára. Veľkú vieru má ten, kto prestal dúfať v svoje zásluhy pred Pánom Bohom a spolieha sa na veľkú Božiu milosť a lásku, ktorá nám bola daná v Pánovi Ježišovi.

Milé sestry, drahí bratia, aká veľká je moja viera? Túto otázku si dnes kladieme a zároveň sa pýtame: Aká je to vlastne tá veľká viera? Je to viera, ktorá **má sny, má očakávania** od Pána Boha. Je to viera, ktorá má odvahu **konkrétne ich vysloviť** pred Pánom Bohom. Je to viera, ktorá dokáže **trpezlivo čakať** na odpoveď z Božej strany. Je to viera, ktorá **sa spolieha na veľkú Božiu milosť** dokázanú v živote a smrti Pána Ježiša Krista. Kto sa spolieha na veľkú milosť ten má aj veľkú vieru, lebo sa spolieha na veľkého Pána Boha. A kto má vieru, toho život je posvätený, pretože sa už viac nespolieha len sám na seba, ale spolieha sa na Pána Boha. Amen.

Modlitba

Pane, Ty si za nás trpel, aby sme my boli zbavení večného utrpenia. Ty si niesol bolesti, aby sme my boli zachránení. Ty si bol opustený Bohom, aby sme my mohli mať s Ním spoločenstvo. Ty si zomrel na kríži, aby sme my mohli nájsť cestu k večnému životu. Pomáhaj nám, aby sme mohli pri Tebe zotrvať, aj keď nás hriech od Teba oddeľuje. Nedaj nám zabudnúť na to, čo si pre nás vykonal. A keď sa nás zmocňujú slabosti, keď nás obviňuje svedomie, zmocňuj nás silou Ducha Svätého a pomáhaj nám nájsť milosť u Teba, nášho jediného Spasiteľa. Daj nám v takýto čas poznávať a prijímať Tvoju lásku, aby sme víťazne obstáli v skúškach života a vedeli pomáhať jeden druhému. Vypočuj prosby a modlitby tých, ktorí k Tebe volajú, ktorí klesajú pod svojím krížom, nemajú síl, aby ho ďalej niesli, a niet nikoho, kto by im pomohol. Ty buď im Pomocníkom a Záchrancom. Vypočuj nás pre svoju lásku, dokázanú na golgotskom kríži. Amen.

Piesne: ES: 80, 86